

LC
74

LC 74

Sep.

C A R M I N A

Illustri baptismo & Convivio genethliaco super

Illustris ac generosissimi Comitis ac

Domini,

DN. OTTONIS
COMITIS

Et nobilioris Domini Lippiæ, Domini sui

Clementissimi generoso filio secundo recens

nato, in arce Bracensi pridie Calend.

Anno 1628.

Splendidè habito humilimè subjecta musa,

scripta, missa, dedicata

CHRISTOPHORO LUDOLPHO

Pastore Ecclesiæ Alminensis

Et

HENRICO PERIZONIO

Steinfurtenfi Theol. Stud.

Anno

Christe fa Venato p Vero, rege, protege, San Ct VM

ILLIVs fLat V pe Ctora fa Cra rep Le.

Rintely ad Visurgim,

Typis exscripsit PETRUS LUCIUS Typgor. Academ.

M. D C. XXII X.

*Ad Illustrem, & Generosissimum Comitem, ac
Dominum.*

DN OTTHONEM COMITEM
& nobiliorem Dominum
de Lippia.

*Versus dedicatorius αὐτῷ ποφ & à fronte Iambicus trimeter,
à fine retrogrado ordine
Pentameter.*

Domus, columna firma Lippiadum sacre
COMES PERAMPLÆ, grande robur
patriæ, hoc
Manufavente; fronte jucunda metrū
Vide, revolve, quæso Patrone optime,
Tuo favore, posco, dignum habe, inclyto.
Melos avena rustica incomptum obtulit,
Ades benignus, hisce cæptis jam annue,
Ferat polita Musa donec tibi metra
Magis venusta, digna Patrono sacro,
Potens JOVA noster intereà augeat,
Regat, tegatq; teq; Lippiadum Patrem,
Amet, coronet arce JESUS cum sacra
Vige viresce, cresce longè & suaviter.

Henric. Peritz

Illustris & Generosissimus
DN. PATER ad Illustres pariter & generosissimos
DNOS COMPATRES & hospites
invitados.

Quid Novembris letus agam Calendis,
Quid velit plenum variis ministris
Atrium, quæris, positaq; mensæ

Intus in arce.

Hospes huc nostris precibus Vocate,
Edidit Conjux mihi met secundum
Filium nuper, modò fonte sacro

Excipiendum.

Hic dies, ritu mihi sanctiore
Festus, externis celebrare Christum
Cestibus cœnaq; pia monebit

Inter amicos.

Hospites sal-vete: citò venite
Balneum ad sacrum pueri secundi, &
Nomine imposto, cyathos amici

Sumite plenos.

Quæso, ci-viles super urbe, curas
Mittite, obliti Danus ecquid armis
Cæsari infestus minitetur, ecquid

Cæsar & illi.

Dum licet, lethi immemores futuri,
Jam bre-vi nostro studioq; leto
Donâ præsens capitote festi &

Plaudite mecum

Christ. Lud.

Adonium ejusdem

*Illustri ac generosissimo Parenti de primo & secundo
filio generoso gratulantis.*

C rescere quercus,	Divitiarum :	Utile Christo,
C rescere pomos,	Crescere & idem	Utile Regi,
Crescere vites,	Sentit ut illam,	Utile vulgo :
Rusticus optat,	Sicut egenus,	Vel malus edat
Nobilis orat,	Crescere prolem,	Germina Patri
Regius urget.	Tupiter odit.	Germina matri
Crescere ovile,	Crescere stupro	Perniciosa
Crescere equile,	Crescere laeso	Vindictis alti
Crescere Sylvas,	Pignora lecto	Justitiâ sic
Dulce colono,	Maximus odit	Rite ferente :
Dulce Quiriti,	Punit & idem.	Vel malus edat
Dulce Monarchæ est.	Crescere prolem	Impietatis
Crescere fruges	Federe puro	Nomine & ausu
Præ omnibus illis	Pectore puro,	Germina Averni.
Expetit omnis,	Sanguine puro	Non ita sanctis
Omnis egenus,	Gratia Jovæ est.	Crescere proles
Dives & omnis	Gratia Soli	Numine suevit.
Crescere prolem	Sancta fideli;	Pignora Sanctis
Rusticus omnis	Gratia avaro	Sæpe negantur,
Nobilis omnis	Usque negata,	Ut pietatis
Regius omnis	Ni malè parta	Et fidei aurum
Vix prece quærat.	Dilapidanda,	Splendeat illo
Scilicet odit	Tertiùs antè	Ignè probatum,
Crescere prolem	Quam fiet hæres;	Neve parentes
Omnis egenus	Gratia semper	Degenerante,
Sumptibus impar	Quam maledicta	Prole vel una
Copiæ alendæ	Sardanapalo;	Excrucientur.
Proles edacis	Gratia ægis	Crescere prolem
Dives at amplius.	Quandoquedanda	Crescere sanctam
Proles egenus	Judicio alto ut	Gratia Soli.
Expetit illam,	Vel malus edat	Sancta fideli est.
Ut fiet hæres,	Nobile germen,	Gratia rara &

Ordi

Ordinis expers
Impio in orbe,
Gratiatalis
Gratia tanta
Sancta fidelis est
Ordine facto
Ut Deus almus
Prole beata
Inter amicos
Federis ornet
Et beet illum
Ut Patris ante
Funera certus
Adfiet hæres
Nomine, jure,
Sanguine & usu.
Gratia talis
Gratia tanta
En tibi, uterque
Septime Sexte
Nomine Simon,
Dux Lupiorum
Mente beate
Contigit olim,
Contigit, Otto
Dux generose,
Hoc tibi iustro.
Lippia gaude
Multiplicato
Principe. Numen
Ad tua vota
Plurima adauxit
Principis aulam
Principe multo.
Lippica terra
Non maledicta es

Sed benedicta
Principe multo.
Dedecus olim
Sancta Rebecca
Duxit acerbum
Non peperisse
Pignora lecti.
Sanctus Jacob
Dum peregrinis
Vixit in oris
Pressus iniqui
Mole Labanis,
Nobile munus,
Utile munus,
Munus honestum
Duxit ab Orbis
Principe missum.
Cum fame magna
In Cananza
Latius orta
Jam premeretur,
En duodena
Mascula proles,
Regia proles
Nobile pectus
Nil minus audit.
Cœlica nempe
Dogmata doctus
Munera prolem
Dixit Jovæ,
Fisus eidem
pectore toro.
ô benedicta
Lippica terra
Principe multo!
Impius etsi,

Turca nefando
nere fratres
Tollere fertur,
Ne sua sceptrâ
Seditione
Debilitentur.
Namque supremus
Sole sub alto
Turca tyrannus
Non patris aura
Ducitur ulla,
Sed Rhadamanti
Judicis orci
Ducitur aurâ.
Pessimus etsi
Funere Cajin
Sustulit Abel:
Odit Jacob
Perfidus Esau:
Etsi Adonias
Seditiosus
Præ Solomone
A patre David
Principe dicto
Principe Judæ,
Regia sceptrâ est
Prendere nifus:
Cæsaris etsi,
Qui pius olim
Est Ludovicus
Nomine dictus,
Germina trina
Culmina regni
Militis armis
Frangere fecit
Prædo minandi.

Sæva cupido.	Non alienum	Carmina Christo
Nam Satanas hæc	De peregrino	Plurima fundat.
Ordinis ofor,	Stemmata princeps	Lippia tecum
Ordinis hostis	Iustus ut hæres	Lippia mecum
Semina litis	Ceu malus Ahab	Numina cœli
Semina belli	Ex Babylone	Sollicitare,
Sparfit in orbe.	Inferet unquam?	Gestiat audax,
ô benedicta	Es benedictus	Ut data proles
Principe multo	ô Comes Otto,	Prima, secunda,
Lippia a terra,	Cui generosa &	Corpore crescat
Gratia qualis	Clara marita	Pectore crescat
Davidis aulæ	Clara parente	Grata Jehovæ
Credita quondam	Clara marito	Grata parenti
Ecce tibi jam	Pignora lecti,	Grataque Vulgo,
Credita verè est	Pignora bina,	Utilis aræ
Principe multo	Pignora chara	Utilis aulæ
Gratia qualis	Pignora pulchra,	Utilis urbi
Græciæ adempta	Pignora clara,	Utilis agro,
Morte perempto	Pignora sancta.	Utque secundam
Principe magno,	Sanguine sancta,	Prima Secuta est,
Estque negata	Federe Sancta,	Sic quoque proles
Julij alacris	Dogmate sancta,	Tertia quartam
Cæsaris aulæ,	Flamine Sancta,	Sextaque quintam,
Et regioni	Funere sancta,	Septima Sextam
Juliacepsi	Sancta futura,	Viva sequatur
Non ita pridem.	Altero & hocce	Sancta venusta,
Lippia gaude	Edidit anno.	Patris imago
Principe multo!	Munere tanto	Matris imago,
Sic tibi nunquam	En pietatem	Æmula patris
Spicula mortis,	ô Comes Otto	Æmula matris
Quâ Comes aulæ	Optimus ornat	Cum Patre, Matre
Tollitur unus,	Maximus auge!	Lippia ut hæres
Bella movebunt:	Lippia tecum	Sic quoque Cœli
Sic tibi cultum	Pectore Sancto	Nobilis hæres.

Ode ejusdem.

*Ad Christum pro Salute recens nati & baptizati
generosi pueri secundi.*

Christe terrarum Domine & Creator,
Gentium æternum decus: ô colende
Semper in mundo, dato, quæ precabor
Pectore sancto,
Quòd tuos olim monuisse Servos
Constat, infantes pueros propinquos
Esse cœlorum Patriæ Deiq;
Patris amicos,
Alme Messia, sapienter usq;
Qui facis quidvis, bene cuncta in orbe
Maximo, possis nihil arce Braca
Visere majus.
Ritè maturum peperisse natum
Lenis Illustrum, Comitem dedisti,
Sive te mater precibus vocavit
Seu Comes OTTO.
Christe defendas sobolem Patrumq;
Prosperes decreta super docendo
Filio gestus fideiq; normam
Et pietatem.
Mater ut denos decies per annos
Et pater nati totidem salutem

Integrat.

Integram cernat cecatq; mente
Gaudia multa.

Christe, ne rumpant sua fila parcae

Antequam vitae saturatus aura

Filius vivat: bona fata semper

Junge peractis.

Corpus accrescat nitido liquore

Lactis & cunis positis in arce

Libero currat pede, ludat acris

Ante Parentes.

Lumen æternum sapiensq; Patris

Spiritu sancto pueri vigentis

Pectus illustra, & Dominum precantem

Soepius audi.

Braca si priscum Comitum bonorum

Est opus, sedes Comitisq; dudum

Grata Simonis fuit, Imperator

Ipse Rodolphus

Sæpe quem misit varias in oras

Legere recturum Comites Ducesq;

Litibus magno studio repressis

Arteq; magna

Christe præmuni docilem puellum

Spiritu forti, decus & columnam

Lippiaæ firmam veniente lustro

Pone virili,

Quò

Quo fides & pax & honor pudorq;

Priscus & neglecta redire virtus

Audeat plenoq; beata cerni

Copia cornu.

Si valet fœdus puero recenti

Fonte baptismi veluti sigillo

Certius factum, puerum reserva

Sedibus altis.

Has Deum sentire preces potentem

Spem bonam certamq; domum reporto

Spiritus promptus, Patris atque Christi

Dicere laudes.

Ecloga 5.

Melibæus Tityrus.

M. TITyre quid solito sub opaca lætior, umbra
Dulcisonos, tenui, numeros meditaris avena,
Lanigerumq; gregem, summisq; in montibus agnos
Lascivasq; procul gaudes errare capellas,
Crudelesq; lupos, & atroces negligis urfos
Balantes invadere oves, pecudesq; tenellas,
Nonne times, quæ nostra, polumq; solumq; salumq;
Crimina luxerunt æstivis usq; diebus
Aspera fata novæ plerumq; reducere Brumæ,
Sive rigere acri canum jam frigore mundum,
Scis nocuisse nigros concussis messibus imbres,
Nec maturatas glandes in quercubus udas,
Parce tuis stabulis salvis, arvisq; relictis

B

Tityre

Tityre coge pecus, ne te gravis opprimat æther.
Tit: O Melibæe Deus nobis hæc otia fecit,
Ille dedit dulcem post tot discrimina rerum,
Post tantos casus, post tot mala dura, quietem,
Præstitit is gratum lassis post nubila sudum;
Aspera jam nostris tempestas sistitur oris,
Et tandem rediit pulsus citò nubibus auræ
Forma prior, Phæbus claro nitet axe serenus,
Lucidaq; illustrat Phæbeâ lampade terras
Humentesq; aurora polo jam sustulit imbres,
Astra nitent cœlis, & aquosus cessat ORION
Obscurare nigris rutilantia sydera nimbis.
M. Hæc ego quæ nostris tempestaslympida terris
Fata secunda ferant, & sydera clara, (futuri
præscia sæpè boni) quæ narrent suavia summo
Anxius obtutu recoloq; animoq; revolve.
Atq; animum, nunc huc dubium, nunc divido in illas
In partesq; traho varias, perque omnia verso
T. Vera sonas Melibæe, Deus nos respicit almus,
Illius in mediis exstat clementia nimbis,
Nam licet horrendis fleret singultibus æstas,
Et densos sævo glomeraret ab æthere nimbos,
Attamen Autumno gravidas dedit almus aristas
Ferre Deus, claro cumulavimus horrea cœlo
Frugibus innumeris, optatâ messe potiti.
Mel. Et Ros a purpureo nostris in vallibus altum
Flore caput tollit, summas & surgit in auras,
Quæ licet ante comam nimbis absconderet atris
Sutsum iam gratos ad sydera spargit odores.
Tit. Hæc dum dona Dei pergratâ mente revolve,
(Maius namque bonum mentis præfagia spirant)

Ecce

Ecce alternanti læto plebs læta fuſurro,
 Feſtinansq; citis dilapſa per aëra penniſ
 Fama, ſtatum dolci gratum cita nunciat ore:
 Jam matrem patriæ, patriæ noſtrumq; parentem
 Prole beaſſe ſuum Dominum, charumq; maritum,
 Germine Lippiadum ſedem firmaviſſe ſecundo,
 Et matrem oblitam perpeſſorum ante malorum
 Dilectum gnatum lætiſ complectier ulniſ
 Et blando pulchram ſpeculari lumine prolem.
 M. Hæc ſunt quæ Dominus radiant ſydere, nobiſ
 Gaudia ſignificat, ſpeiſ haſ facunda notârunt
 Arva, nec augurium ſpem incertam dulce feſellit:
 Pruni ut pruna ferunt, ut pomi poma dederunt,
 Vitiſ ut arboriſ decori eſt, ut vitibiſ uvæ,
 Fertiliſ, ut vini fructum fert vinea dulcem,
 Sicut tua te *Generoſe Comes*, *Comes Inclyte*, pulchra
 Vineæ ſæpè facit *generoſâ* prole parentem.
 T. Cingito fronde caput, viridanti tempora lauro
 Læta coronato, pueri cunabula nati
 Carmine feſtivas tenui modulare per horas,
 Nam quæ ſpinoſoſ latuit Roſa quaſſa per agroſ,
 Spinoſaſ nobiſ præbent in pectore curas,
 Elevat ecce caput ſpiniſ virtutiſ in horto.
 Flore comam nutrit croceo Melibæe ſuperbam,
 Stat redivivus honoſ, concuſſaq; membra reſurgunt
 Alterniſ dicamur, amant alterna Camænæ.
 M. Hunc totum ergo diem celebrandum ſemper amandum
 Semper honoratum, feſtivum ſemper habemus,
 Curia, templâ, Scholæ, pagi lætentur & urbeſ,
 Ipſæ dent Sylvæ, dent ipſa arbuſta triumphum:
 Faſ nobiſ rudibiſ generoſoſ inter oloreſ

Petstrepere anseribus, fas dulcis gaudia lucis
Promere, & Altisono præconia debita laudis
Solvere promeritæ, indoctâ tentemus avenâ.
T. Anteruent cæli, & lese Deus oderit ipse,
Quàm linquat, fidosq; viros fideiq; tenaces.
LIPPIA quæ multos deflevit mœsta per annos
Funera membrorum tristissima lapsa suorum.
Succreseit rursus, lapsosq; recolligit artus.
Ac dirus veluti Princeps Acherontis IOBUM
Divinum pietate virum, virtute coruscum,
Omnibus exutum concusso corpore gazis,
Molibus enitens crebris contundere corda,
Robustum plagis tentans evellere pectus,
Mens immota manet, fraudesvolvuntur inanes,
Inde Deus veteris compressa fraude Draconis,
Multiplici gnatos amissos sorte rependit.
Haud secus innumeris concussa est flatibus ampla
Lippiadum sedes, cujus minitantiâ lapsum
Rudera, nunc valido repetunt fulcimine cælum,
Mænia syderibus summis minitantur Olympi,
Gloria Lippiadum charâ jam stirpe refulsit,
Priscus honos rediit, clarorum nomina avorum
Multiplici lucent in clarâ prole nepotum.
Propter nostra licet scelerata piacula vitæ
Sæpius immotam concusso stipite sedem
Quassârit, nostri verum miseratus JOVA
Ecce restauravit proavorum stemma vetustum,
Lippiadumq; domum robustâ in rupelocavit.

Integer adjectis completur mensibus annus,
Ex quo defuncti sancti Ducis ossa SIMONIS
Condidimus terrâ, mæstasq; reclusimus urnas,
Ille dies quotiesredit illum semper acerbum,

Semper lugendum, summo nos jure tenemus,
 Ipsa videbantur plorare arbuta SIMONEM,
 Ipsa suum Dominum demisso guttore sanctum
 Deflebant armenta, ducem mæsta arva petebant;
 Insignem virtute ducem, pietate micantem,
 Speq; fideque ducem illustrem, vigilemq;, agilemq;
 Pro regione sua, pro RELIGIONE tuendâ
 M. Quis justo tenuit regni moderamine falces,
 Doctior? & charas regni moderatus habenas?
 Quicquid dulce fuit, vixit regnante SIMONE,
 Quicquid dulce fuit, riguit pereunte SIMONE,
 Curia templa, scholæ cecidêre cadente SIMONE.
 Multorum mortem morsest causa SIMONIS
 Hic sua, qui nobis obtrudere vana fugavit.
 Dogmata, qui sanctæ divinæ oracula legis
 Tentabant, repulit tenebris involvere priscis.
 Ille SIMON verus, cujus fuit una voluptas
 MORIGERA AURE Dei sacratam attendere legem,
 Se vitæ ac nobis præbere exemplar honestæ
 Aut Rehnum ergo ITALUS bibat, aut Germania Tibrim
 Quàm nostro illius labatur pectore vultus.
 T. Quid semper tenero fletu corrumpis ocellos?
 Quid, Melibæ, rigas nimis tua fletibus ora?
 Abjice ferales abjecto flore cupressos,
 Cinge Ros is nitidos viridanti flore capillos,
 Fænus jam funus reddit, dat funera lucrum,
 Esse Deus, multâ miseros bonitate revisit:
 Ecce tuum, quem fles, in sancto Fratre SIMONEM,
 Quem virtus, & sancta fides, pietasq; coronat,
 RELIGIO, REGIOq; suum, scholæ, templa parentem
 Amissum repetunt verso sed nomine suavem.

Quicquid dulce fuit, rediit jam OTTONE regente,
 Quicquid suave viget præstanti OTTONE regente,
 Curia, templa, scholæ, veniente OTTONE resurgunt,
 Semianimem nobis vitam, patriæq; rependit.
 Illum zelus habet Fratris, tenet æmula virtus,
 Germani laudanda sui vestigia calcans;
 Flamme divini implevit tua corda SIMONIS
 OTTO, COMES GENEROSE Deus virtutibus aucta:
 Ac velut ELIAS sanctâ Comitante catervâ
 Scanderet ignitis cum curribus astra polorum,
 Flamme discipulum duplici donavit Elisam,
 In te defuncti sic fratris imago remansit,
 In te sic virtus fratris geminata coruscat,
 In te dilectus frater manet usq; superstes,
 Tu, sale seu vates undas purgabat amaras,
 Sic sale res nostras lenis sapienter acerbis,
 Putrida tabifico contagia corpore pellens,
 M. Vivas Otto Comes, vivas virtute decorus,
 Sanguine NASSOVIO vivas sublimis in ævum
 LIPPIA COQ; toro vivas prælustis, & amplius.
 Vivas multiplicique novaq; propagine felix,
 Vivas hac clarâ, raptus super æthera laude,
 Claraq; protrudat viridantia germina campus,
 Dum certo stabunt rutilantia sydera motu.
 NASSOVIAE donec stabunt feliciter ARCES,
 Lippiacæ donec radiabunt ampliter AULÆ,
 Teutonici populi clarissima sydera clari,
 Nobile par generis fortissima fulmina MARTIS.
 Lumina Lippiadum nebulæ fugitote, nigrantes,
 Lippiadum claras nunquam obscurabitis AULAS.
 Lucent, lucebunt celsi ceu lumina cœli

T. Si mihi si linguæ centum, sint oraq; centum,
Fulmina flexanimæ dulcis si copia Suadæ,
Essent, atonitas sermo qui verberet aures.
Non ego Nassoviæ famam, quæ terminat astris,
Lippiacæq; domus famam quæ æquavit Olympo,
Carmine prosequeretur digno, justo ordine laudes!
Quæ lyra sufficiat? laudes quæ buccina posset
Decantare, piæ primordia dulcia gentis
Nassoviæ Claræ calamo quis quis posset agresti
Sanguine prælustris magnâ virtute micantis,
Si mihi sit docto, festivo pollice plectro
Tangere fas cytharam, & metrum renovare sororum
Pieridum, Martisq; minas, pacisq; labores,
Instructasq; acies, & fusi prælia iberi
Conatus amplos crebros caneremque triumphos:
Guilhelmum ante alios, fortis qui Belgicus Hector
Mauritiumq; suæ decus indelebile gentis,
Henricumq; ducem celebrarem carmine fortem
Hoc opus at grandes sibi poseit ab arte Cothurnos,
Degeneres animos timor arguit, heu quibus illi
Jactati fati! quæ bella ex hausta tulerunt!
Sævitiis pressos Batavos immanis Iberi,
Opposuerunt suæ fortissima robora dextræ,
Hispanosq; minas, ignes plagasq; vomentes
Pendientesq; rogis Sanctorum exponere membra,
Magnanimi campis stravere cadavera apertis
Hoc Batavi exempti videre tyrannide læti,
Subtraxere jugo trepidantia corpora duro,
Flandriaq; immensi lapsum lætata leonis
Conspexit, cecinitque illis gratata triumphos,

Victo-

Victorique Deo Germanica turba trophos
Læta tulit meritosque his assignavit honores.
M. Fortia Nassovium comitum quis nesciat ausa?
Lippiadum titulos comitum quis nesciat altos?
Lippiadum Heroum victricia signa Gerhardi
Quem Lateant? quis te Bernharde ingentibus ausis
Ignoret? fortis forti Leo juncte Leoni,
Bruno-politanas stravisti robore classes,
(Sævus ut immixtis fureret Vulcanus habenis,) C
Balantes celeri redimentes poplite vitam,
Semivirosq; viros palmis ad tartara cogis.

Quemq; tui fugiant, fortes *Hermanne* lacertis.
GALLIA te invitis stupet, & miratur in armis,
Prædicat usq; tuum fortem GERMANIA Martem.
Tu sis Heroi verax SEPTENTRIO testis,
Tu tribuas meritis victoria DANIA Laudes. S
Ardue FALCONUM tu monstestare, subactum
Marte ducem valido tenuit qui carcere clausum,

Quis taceat virtute graves, pietate *Simones*,
Pacificâque togâ sedata per arva regentes,
Quis non amissum Pollentem dote SIMONEM,
Culturaq; animi mentis gazisq; scatentem,
Defleat, heu quoties ejus fit mentio, summo
Ingemino toties horrendos corde dolores,
Repleoque horridi sonis altas ululatibus auras.
T. Optima ne magnæ decedat portio laudis.
Neve suo merito Comites frustrentur honore,
Quantus zelus iis, studium pietatis & æqui
Exponam, tenuit comitum præcordia quantum
Totus hic humanis commentis obrutus orbis,
Cum coleret densas vitatâ luce tenebras,

Lippia

LIPPIA cum primis fermentum prima malignum
Sustulit, antiquis purgavit sordibus ædes,
Semisepulta sacra sanctissima dogmata legis.
Inter Westphalicas revocavit protinus oras,
Tu quoq; Nassovia domus illustrissima, prima
Humanæ commenta manus, commenta Papatus
Effugis idolis stultis sacra templa repurgas,
Instituis doctas ingenti ardore palæstras
Virtutis, fidei spargens sacra semina sanctæ,
Marte ac arte potens cœlestia verba propagans.
M. Tu nunc nate puer sancti patris optima proles,
Cresce, viresce, vigesce, quiesce, in pace senesce,
Flaminis Altisoni divino ardore calesce,
Disce Deum, qui te, sicut baptismate membra,
Ablueris corpusque sacra conspergitur unda,
Sanguine sic fuso clemens à sordibus atris
In truce mortec rucis mundata mente repurgat,
Ille licet tenuis fidei non semina spernit,
Suscipit infantes Matthæo teste modestos,
Ille offert pueris cœlestia gaudia parvis,
Promisitq; polo divinum flamen ab alto.
Spiritus ille sacer, rudibus te ducet ab annis,
Ne titubes, neve à sancto pietatis aberres
Tramite, sed ponas sanctos ad sidera gressus.
Ne tamen incertam subeat dubitatio mentem,
En Sacrosancta TRIAS sanctum baptismatis usum
Constituit, qui sancta sacra sit tessera cætus,
Alti potens lati summus director Olympi
Baptismum emisso ritum sermone probavit,
Filius assumpta baptismum carne recepit,
Apparet flamen specie cæleste columbæ.

C

Ergo

Ergò TRIAS tecum ritu sacrosancta sacrato,
Fædus init, cuncto fædus quod fædere majus
T. Tu nunc sancte puer sacri genitoris imago,
Quos imiteris habes sacra exemplaria vitæ,
Eximium pietate patrem, virtute coruscum.
Patris honos, laudesq; tuicalcaria vitæ
Addant, fer specimen censuræ dulce paternæ.
Illustrem matrem, sanctamque, piamq; pudicamq;
Eximiam Saram, Estheram, castamq; Sufannam,
Illustres proavos speculum virtutis habeto,
Compatesimitate tuos, Marte, arte potentes.
En Comes illustri STIRUMENSI è sanguine cretus
Magnanimis Hector celeberrimus emicat ausis,
Hectoreo fortes humeros innixus amictu,
Lorica indutus, fidoq; accingitur ense,
Proq; focis arisque armis exercitus aspris.
Nunc contra fævos Martemque fatigat lberos,
Victores, en monstrat equos, & præsidet urbi,
Victor ovans raptæ duri de faucibus hostis,
Immanem rabiem præsentis pectore pellit,
Immensosq; lupos Felici Marte laceffit.

En SCHAUMBURGIAE decus indelebile terræ,
Quæ tua commater, sancta illustrissima mater
Æmula quam cogit vita superare pudica
Divina n Virtus, & castis moribus HANNAM.
Noctes quæque dies summi reverenter adorans
Numina Rectoris sanctâ nec ab ædere recedit.
M. Nunc tibi summe parens, rerum cui summa potestas,
Immensas grato grates ex corde periclis
Servati ferimus, meritos libamus honores,
Tu quam cædebas sanasti mitior idem

Lippia-

Lippiadum sedem, dulci quam prole beasti:
 Tu favos peditum nimbos, ac agmina equorum
 Harpyiasque feras, nostris à finibus arces,
 Justitiæ mandas nostras lucere per oras
 Solem, nigrantesque jubes cessare tenebras,
 Perge Deus miti defendere numine sanctos
 Et Rosa Lippiacis Campis fac luceat altis,
 Perge, pater, nostras bonitate revifere terras,
 Lippiacumque patrem invictas miserare sub alas
 Sulcipe, Jova, tuas, patriæ tu mitis asylum
 Protege, concussa patriæ data robora serva,
 Multiplicique Ros a M facundam germine firma,
 Infelix lolium, sterilesque exstinguito flores.
 T. Sed jam longa procul villarum culmina fumant.
 Majoresque cadunt altis de montibus umbræ,
 Arida jam siccis tibi cina rumpit o buccis.

OTTO COMES, ET NOBILIS IN
 LIPPIA *anagramma* Deis: NUBIT DONIS
 OPTIMIS EMICO POLLEO
 NATIS.

OPTIMIS DONIS: Generosa NUBIT
 mens, Deo fido reverenter, inde POLLEO
 grata Sobole, & sacratis
 EMICONATIS.

Secundum Anagramma
 OTTO COMES ET NOBILIS DO-
 MINUS DE LIPPIA.

2. DOMINUM COLIS PIA (vita;) OSTENDET
SE TIBI POLO.

3. INDE POLIT NITIDA SOBOLE (has) COMES
OPTIMUS (oras)

Usq; PIA DOMINUM vitâ COLIS : ipse
supremus Hinc summo OSTENDET SE TIBI
JOVA POLO.

INDE POLIT NITIDA SOBOLE has CO-
COMES OPTIMUS oras,

Nam tali ditat munere Jova pios.

Conveniunt persæpè suis, ut nomina rebus,

Convenit ad nomen sic anagramma tuum.

Cecini Anno

QVopeto, saLVator CLemens tVretVr VtarCes

LipplaCas CLarâ & prosperitate ROSAS.

Gen. T.

Humill. cliens

Henricus Perizonius Steinfurtemsis.

F I N I S.

Lippische Landesbibliothek

04365979

